

แผนการดำเนินโครงการเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (Smart City)

ของ
เทศบาลตำบลพลวง
อำเภอเขาคีชมภู จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลพลวงได้รับการจัดตั้งให้เป็นเทศบาลตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ทั้งนี้โดยมีผล ตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่บนพิภัก ละติจูด ๑๒.๘๐๔๘๑๒๗๕๕๕๔๒๔๐๓ ลองจิจูด ๑๐๒.๑๑๔๕๗๒๕๒๕๐๒๔๔๑ อยู่ห่างจากตัวเมืองจันทบุรีประมาณ ๒๕.๑๕ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลพลวงภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นภูเขาสูงชันทางด้านทิศตะวันออกจะมีความลาดชันมาก แนวสันเขา วางตัวไปในแนวตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ เชิงเขาด้านตะวันออกเฉียงใต้มีความลาดชันน้อย มีเขาพระบาท เป็นยอดเขาสูงสุด สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑,๐๘๕ เมตร มีที่ราบอยู่ทางทิศตะวันตกเพียงเล็กน้อย เทศบาลตำบล พลวงมีเขตพื้นที่รับผิดชอบ จำนวน ๑๐๓ ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่ จำนวน ๖๔,๓๗๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลพลวงมีลักษณะร้อนชื้น อุณหภูมิปกติอยู่ระหว่าง ๒๘-๓๕ องศาเซลเซียส อยู่ภายใต้อิทธิพลของ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเคลื่อนตัวสู่อ่าวไทยและอ่าวตังเกี๋ย ในช่วงตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือน กุมภาพันธ์ของปีถัดไปทำให้อากาศหนาวเย็น ท้องฟ้าโปร่ง ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีอิทธิพลในช่วงตั้งแต่เดือน พฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จะทำให้มีความชื้นในอากาศสูงทำให้เกิดเมฆและฝนตกหนัก

๑.๔ ลักษณะธรณีวิทยา

บนเทือกเขาสูงในอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏมีลักษณะทางธรณีวิทยาคือเป็นส่วนหนึ่งของ พลูตอนหินแกรนิตเขาสอยดาวที่แทรกดันขึ้นมาในช่วงยุคไทรแอสซิกตอนปลาย (ประมาณ ๒๐๐-๒๒๕ ล้านปี โดยทั่วไปเป็นหินฮอว์นเบลนด์-ไบโอไทต์แกรนิตที่มีผลึกขนาดเท่ากัน ผลึกแร่ขนาดใหญ่ปานกลาง กระบวนการผุพังกัดกร่อนในเทือกเขาหินแกรนิต ก่อให้เกิดเป็นธรณีสัณฐานที่มีความโดดเด่น เช่น น้ำตกกระทิง ก้อนหินมนใหญ่ และรอยประทับบนหินแห่งเขาพระบาท

(ที่มา : การจำแนกเขตเพื่อการจัดการด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณี จังหวัดจันทบุรี กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลพลวง มีหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน โดยมีแนวเขตการติดต่อระหว่างตำบลดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลตะเคียนทองและตำบลคลองพลู อำเภอเขาคิชฌกูฏ

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลฉนวน และตำบลวังแซ้ม อำเภอมะขาม

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลชากไทย อำเภอเขาคิชฌกูฏ และตำบลเขาแก้ว อำเภอท่าใหม่

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลพลวงมีการแบ่งเขตการการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต แยกเป็น

เขต ๑ ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๒ บ้านปากพลวง

หมู่ที่ ๔ บ้านพลวง

หมู่ที่ ๘ บ้านคลองเจริญ

หมู่ที่ ๑๐ บ้านคลองกระทิง

เขต ๒ ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านดินแดง

หมู่ที่ ๓ บ้านทุ่งตาอิน

หมู่ที่ ๕ บ้านกระทิง

หมู่ที่ ๖ บ้านคลองตะเคียน

หมู่ที่ ๗ บ้านคลองน้ำเป็น

หมู่ที่ ๙ บ้านพังคะแลง

๓. ประชากร(ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ จากงานทะเบียนและบัตร เทศบาลตำบลพลวง ระหว่างวันที่ ๑ ถึง ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗)

๓.๑ จำนวนประชากร

ระดับหมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนหลังคาเรือน
ทะเบียนบ้านกลาง	๘๘	๗๗	๑๖๕	๒
หมู่ที่๑ บ้านดินแดง	๑๕๘	๑๙๕	๓๕๓	๑๕๘
หมู่ที่๒ บ้านปากพลวง	๒๒๕	๒๒๕	๔๕๐	๒๐๘
หมู่ที่๓ บ้านทุ่งตาวิน	๒๘๖	๓๐๒	๕๘๘	๒๕๕
หมู่ที่๔ บ้านพลวง	๕๐๕	๕๖๑	๑,๐๖๖	๓๘๙
หมู่ที่๕ บ้านกระทิง	๔๕๐	๔๘๙	๙๓๙	๗๔๔
หมู่ที่๖ บ้านคลองตะเคียน	๒๙๑	๓๓๔	๖๒๕	๗๓๐
หมู่ที่๗ บ้านคลองน้ำเป็น	๔๐๐	๓๗๖	๗๗๖	๒๖๕
หมู่ที่๘ บ้านคลองเจริญ	๓๒๘	๓๔๖	๖๗๔	๒๗๐
หมู่ที่๙ บ้านพังคะแลง	๑๕๖	๑๖๑	๓๑๗	๑๑๗
หมู่ที่๑๐ บ้านคลองกระทิง	๖๙๐	๗๒๘	๑,๔๑๘	๑,๑๘๘
รวมทั้งสิ้น	๓,๕๗๗	๓,๗๙๔	๗,๓๗๑	๔,๓๒๖

ปัจจุบันเทศบาลตำบลพลวงมีประชากรรวมทะเบียนบ้านกลางมีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๓๗๑ คน แยกเป็นชาย ๓,๕๗๗ คนหญิง ๓,๗๙๔ คนและจำนวนครัวเรือน ๔,๓๒๖ ครัวเรือนและประชากรในตำบลพลวงคาดว่าจะมีเพิ่มมากขึ้นเพราะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตจันทบุรีและโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๘ จังหวัดจันทบุรี กำหนดให้นักเรียนและนักศึกษาต้องย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาในตำบลพลวงและด้านการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวทำให้การย้ายถิ่นฐานเข้ามาประกอบอาชีพ ต่าง ๆ ในชุมชนทำให้เกิดการขยายตัวของชุมชน และประชากรที่มีอาชีพรับจ้างหรือขายแรงงานอาจอยู่ในรูปของประชากรแฝง เป็นต้น

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

เทศบาลตำบลพลวงมีสถานศึกษาในพื้นที่ จำนวน ๑๒ แห่ง แยกเป็น

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๔	แห่ง
โรงเรียนประถมศึกษา	๕	แห่ง
โรงเรียนมัธยมศึกษา	๒	แห่ง
โรงเรียน/สถาบันชั้นสูง	๑	แห่ง

โรงเรียน/สถาบันการศึกษา	ระดับการศึกษา			
	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	มหาวิทยาลัย/สถาบันชั้นสูง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพลวง หมู่ที่ ๔	✓			
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองตะเคียน	✓			
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพลวง หมู่ที่ ๗	✓			
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพลวง บ้านกระทิง	✓			
โรงเรียน/สถาบันการศึกษา	ระดับการศึกษา			
	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	มหาวิทยาลัย/สถาบันชั้นสูง
โรงเรียนคิซมกุฏวิทยา			✓	
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๘ จังหวัดจันทบุรี		✓	✓	
โรงเรียนบ้านคลองน้ำเป็น		✓		
โรงเรียนวัดคลองตะเคียน		✓		
โรงเรียนวัดพลวง (พุทธบาทประชาสรรค์)		✓		
โรงเรียนวัดกะทิง (ขันธสโรอุปถัมภ์)		✓		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี				✓
โรงเรียน/สถาบันการศึกษา	จำนวนนักเรียน/นักศึกษา			
	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	มหาวิทยาลัย/สถาบันชั้นสูง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพลวง หมู่ ๔	๑๔			
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองตะเคียน	๕๓			
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพลวง หมู่ ๗	๒๕			
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลพลวง บ้านกระทิง	๒๒			
โรงเรียนคิซมกุฏวิทยา			๗๔๔	
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๔๘ จังหวัดจันทบุรี		๑๖๑	๒๘๗	
โรงเรียนบ้านคลองน้ำเป็น		๑๓๘		
โรงเรียนวัดคลองตะเคียน		๓๕๑		
โรงเรียนวัดพลวง (พุทธบาทประชาสรรค์)		๒๑๓		
โรงเรียนวัดกะทิง (ขันธสโรอุปถัมภ์)		๑๔๘		
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี				๑,๓๗๔

จำนวนนักเรียน/นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษาข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลของรัฐขนาด ๓๐ เตียง	๑	แห่ง
สถานพยาบาลเอกชน	๑	แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล/หมู่บ้าน	๑	แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	๖	แห่ง
อสม.	๑๓๙	คน

โรคที่ตรวจพบและเข้ามารับการรักษาในพื้นที่ตำบลพลวงในรอบปีที่ผ่านมา ได้แก่

ที่	โรคที่ตรวจพบและเข้ามารับการรักษา
๑	ความดันโลหิตสูง
๒	กล้ามเนื้อเคล็ด
๓	เบาหวาน
๔	ไข้หวัด
๕	กล้ามเนื้อเคล็ด ขาอ่อนปลาย
๖	กล้ามเนื้อเคล็ด บริเวณไหล่
๗	ภาวะไขมันในเลือดสูงเกิน
๘	โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง
๙	ต่อมไทรอยด์เป็นพิษ

(ที่มา : ข้อมูลจากโรงพยาบาลเขาคิชฌกูฏ (ข้อมูล ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖)

๔.๓ อาชญากรรม

สถานภาพอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลพลวงของ สภ.เขาคิชฌกูฏ

ลำดับที่	รายการ (ฐานความผิด)	คดีเกิดขึ้น	
		เกิด (ราย)	จับ (ราย)
๑.	ร่วมกันลักทรัพย์ ฯ	๓	๓
๒.	พยายามทำร้ายร่างกายเจ้าพนักงานขณะปฏิบัติหน้าที่	๑	๑
๓.	ฉ้อโกงประชาชน โดยทุจริตหรือนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	๑	๑

(ที่มา ข้อมูลจาก สภ.เขาคิชฌกูฏ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗)

๔.๔ ยาเสพติด

สถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดให้โทษ ของสภ.เขาคิชฌกูฏ

ลำดับที่	รายการประเภทยาเสพติด	ข้อกล่าวหา(ราย)				รวมทั้งสิ้น (ราย)
		จำหน่าย	ครอบครอง	เสพ	ซบเสพ	
๑.	ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑	๑	๓	๒๔		๒๘

(ที่มา ข้อมูลจาก สภ.เขาคิชฌกูฏ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗)

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลพลวงได้เปิดรับลงทะเบียนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และขึ้นทะเบียนเด็กทารกแรกเกิด มีการจ่ายสวัสดิการตามนโยบายของรัฐบาล สรุปได้ดังนี้

ประเภทการสงเคราะห์	จำนวนผู้เข้ารับบริการ (คน)				
	ปี พ.ศ.๒๕๖๒	ปี พ.ศ.๒๕๖๓	ปี พ.ศ.๒๕๖๔	ปี พ.ศ.๒๕๖๕	ปี พ.ศ.๒๕๖๖
ผู้สูงอายุ	๑,๐๔๕	๑,๑๖๙	๑,๒๒๖	๑,๒๒๒	๑,๒๖๓
ผู้พิการ	๑๕๘	๑๕๗	๑๖๔	๑๕๒	๑๕๔
ผู้ป่วยเอดส์	๒๘	๒๘	๒๘	๒๘	๒๖
เด็กแรกเกิด	๓๔	๔๔	๑๔	๔๓	๖๓
รวม	๑,๒๖๕	๑,๓๙๘	๑,๔๓๒	๑,๔๔๕	๑,๕๐๖

(ที่มา : ข้อมูลจากงานสวัสดิการสังคม ทต.พลวง ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖)

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ ทางราง ฯลฯ)

การคมนาคมของตำบลพลวงใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๔๔เป็นสายหลักในการติดต่อกับอำเภอเมืองจันทบุรี และใช้ถนนสายกระทิง - เกาเหลา (จบ ๔๐๑๐) ในการเดินทางติดต่อกับอำเภอมะขาม และใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๔๔เพื่อการเดินทางติดต่อกับพื้นที่อำเภอท่าใหม่ ภายในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลพลวงมีถนนลาดยางจำนวน ๙ สาย ถนนคอนกรีต จำนวน ๑๖ สาย ถนนลูกรัง จำนวน ๗๕ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนภายในตำบลพลวงมีการใช้ไฟฟ้าครอบคลุมทั้ง ๑๐ หมู่บ้านและครบทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

ตำบลพลวงมีการให้บริการน้ำประปาให้กับประชาชน จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ ๓,๔,๕,๖และ หมู่ที่

๑๐

๕.๔ โทรศัพท์

หน่วยงานราชการภายในตำบลพลวงมีการใช้บริการโทรคมนาคมครอบคลุมทุกหน่วยงานและในภาคประชาชนมีการใช้บริการด้านโทรคมนาคมบ้างในบางพื้นที่ และส่วนใหญ่ใช้การติดต่อสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์เคลื่อนที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

ตำบลพลวงมีการบริการด้านการขนส่งและมีระบบขนส่งเอกชนหรือศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า เช่น

๑. ที่ทำการไปรษณีย์เขาคิชฌกูฏ ตั้งอยู่เลขที่ ๒/๔๖ หมู่ที่๑๐ ถนนบาราคนราตร ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี รหัสไปรษณีย์ ๒๒๒๑๐ หมายเลขโทรศัพท์๐-๓๙๔๕-๒๓๙๖ มีพื้นที่รับผิดชอบ ๕ ตำบล ได้แก่ ตำบลคลองพลู ตำบลจันทเขลม ตำบลขากไทย ตำบลตะเคียนทอง และตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

๒. ศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า

๒.๑ ศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า Kerry Express

๒.๑.๑ ศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า Kerry Express ตั้งอยู่เลขที่ ๓๑/๒๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ๒๒๒๑๐ โทรศัพท์ ๐๖-๒๓๗๖-๙๒๑๗

๒.๑.๒ ศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า Kerry Express ตั้งอยู่เลขที่ ๙/๘๒-๘๓ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ๒๒๒๑๐ โทรศัพท์

๒.๒ ศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า P&T Express เจแอนด์ที เอ็กซ์เพรส มีศูนย์ให้บริการใน ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่เลขที่ ๙/๗๑-๗๒ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ๒๒๒๑๐

๒.๓ ศูนย์บริการลูกค้าและการกระจายสินค้า Flash Express ตั้งอยู่เลขที่ ๓๘/๓๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลพลวง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

ในพื้นที่ตำบลพลวงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนผลไม้ การดำเนินงานด้านเกษตรกรรมส่วนใหญ่ใช้แรงงานในพื้นที่ที่มีเพียงบางส่วนที่ใช้แรงงานต่างด้าว การประกอบอาชีพค้าขาย การประกอบอาชีพรับซื้อผลไม้เพื่อการส่งออกแต่เป็นการดำเนินงานในช่วงที่มีผลผลิตทางการเกษตรออกเท่านั้น มีการจ้างแรงงานจากภายนอกพื้นที่และแรงงานต่างด้าวเข้ามาช่วยในการคัดแยกและขนถ่ายสินค้า

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลพลวงประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนผลไม้ สามารถจำแนกชนิดพืชและจำนวนไร่โดยใช้ข้อมูลที่ดินเกษตรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ณ สำนักงานเกษตรอำเภอเขาคิชฌกูฏ ดังนี้

ประเภทของการเพาะปลูก (ไร่)				
หมู่บ้าน	ทุเรียน	เงาะ	มังคุด	ลองกอง
หมู่ที่ ๑	๑,๒๘๒	๒๔๙	๕๐๖	๑๐
หมู่ที่ ๒	๗๒๐	๑๕๔	๓๓๑	๑๒
หมู่ที่ ๓	๑,๓๒๓	๒๓๒	๘๒๔	๑๔
หมู่ที่ ๔	๙๓๒	๒๕๙	๘๓๗	๑๐
หมู่ที่ ๕	๑,๐๑๓	๒๕๒	๑๘๓	๑๑
หมู่ที่ ๖	๑,๔๓๙	๒๕๘	๘๑๘	๑๒
หมู่ที่ ๗	๑,๗๓๘	๑๗๔	๓๖๓	๑๔
หมู่ที่ ๘	๑,๕๖๙	๑๕๙	๔๑๗	๑๑
หมู่ที่ ๙	๑,๓๕๓	๑๓๖	๓๑๔	๑๖
หมู่ที่ ๑๐	๑,๓๔๐	๒๔๓	๘๑๗	๑๒
รวม	๑๒,๗๐๙	๒,๑๑๖	๕,๔๑๐	๑๒๒

(ที่มา : ข้อมูลจาก สำนักงานเกษตรอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ๗ มีนาคม ๒๕๖๗)

๖.๒ การประมง

ตำบลพลวงไม่มีประชาชนประกอบอาชีพประมงอย่างจริงจัง มีเพียงการเพาะเลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติและในการจับสัตว์น้ำมีเพียงแค่การประกอบอาหารไม่ได้เพื่อจำหน่ายในเชิงธุรกิจ

๖.๓ การบริการ ใช้เทศบัญญัติ

เทศบาลตำบลพลวงได้จัดทำเทศบัญญัติเรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อใช้เป็นกรอบ ในการบริหารงานของเทศบาลในด้านต่างๆ เทศบาลตำบลพลวงมีรายรับและรายจ่ายจริง ๕ ปีย้อนหลังดังนี้

ปีงบประมาณ	รายรับจริง	รายจ่ายจริง
พ.ศ.๒๕๖๒	๕๔,๕๕๘,๘๓๑.๑๗	๓๗,๑๔๓,๒๑๐.๔๔
พ.ศ.๒๕๖๓	๕๒,๐๗๓,๖๙๘.๒๔	๔๓,๗๐๐,๘๑๓.๑๒
พ.ศ.๒๕๖๔	๕๘,๑๗๐,๓๗๔.๙๔	๔๑,๓๓๖,๒๓๒.๙๒
พ.ศ.๒๕๖๕	๕๖,๕๘๙,๐๗๘.๗๐	๔๓,๐๔๕,๘๗๗.๐๑
พ.ศ.๒๕๖๖	๕๗,๘๖๒,๘๖๐.๓๑	๔๗,๑๕๗,๙๙๒.๐๓

(ที่มา :ข้อมูลจาก งานแผนและงบประมาณ เทศบาลตำบลพลวง วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๗)

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ ข้อมูลทางศาสนา

ชื่อวัด	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ประเภทวัด	นิกาย
วัดทุ่งตาคิน	๓	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	มหานิกาย
วัดพลวง	๔	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	มหานิกาย
วัดกะทิง	๕	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	มหานิกาย
วัดคลองตะเคียน	๖	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	มหานิกาย
วัดเทพธารทอง	๖	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	ธรรมยุต
วัดคลองน้ำเป็น	๗	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	มหานิกาย
วัดคลองเจริญ	๘	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	วัดราษฎร์	มหานิกาย
สำนักสงฆ์เขาตะแบก	๗	พลวง	เขาคิชฌกูฏ	จันทบุรี	สำนักสงฆ์	มหานิกาย

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีนมัสการรอยพระพุทธบาทพลวง

เขาคิชฌกูฏเป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ ยอดเขาอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑,๐๐๐ เมตร มีทิวทัศน์สามารถมองเห็นทัศนียภาพโดยรอบของ อำเภอเขาคิชฌกูฏ บนยอดมีปรากฏการณ์ ทางธรณีวิทยา เกิดเป็นรอยพระพุทธบาทอยู่บนยอดของอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ บนลานหินเป็นที่เคารพของ พุทธศาสนิกชนทั่วไป และในช่วงวันมาฆบูชามีประชาชนไปนมัสการรอยพระพุทธบาทพลวง กันเป็นจำนวนมาก และมีปรากฏการณ์ทางธรณีวิทยาที่หลากหลาย มีทั้งหินลักษณะรูปร่างต่างๆ เช่นศิลาเจดีย์ช้างและเต้ายักษ์ ถ้ำฤๅษี และลานพระอินทร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลานหินกว้างใหญ่

- พิธีบวงสรวงเปิดนมัสการรอยพระพุทธรูปบาท

ในทุกๆ ปีก่อนที่จะเริ่มเทศกาลนมัสการรอยพระบาทพลวง ณ อุทยานแห่งชาติเขาคิซมกฏ อำเภอเขาคิซมกฏ จังหวัตจันทบุรี จะมีพิธีบวงสรวงเปิดนมัสการรอยพระบาทพลวง ตรงกับวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๒ โดยพราหมณ์ เป็นผู้ทำพิธีกรรมต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่กล่าวถึงช่วยปกป้อง อภิบาลรักษาผู้ที่มานมัสการ รอยพระพุทธรูปบาทให้พ้นจากอันตรายที่อาจจะเกิดจากสัตว์ร้าย ภัยจากการเดินทาง การปฏิบัติธรรม ตลอดจนช่วยคลจัดผู้ทีคิดไม่ดีผู้กระทำชั่วไม่คิดอยากขึ้นไป

- พิธีปิด เมื่อสิ้นสุดเทศกาลนมัสการรอยพระพุทธรูปบาทพลวง (ระยะเวลา ๒เดือน โดยประมาณ) ก็จะมีพิธีบวงสรวงปิดการนมัสการรอยพระพุทธรูปบาทพลวง โดยพราหมณ์เป็นผู้ทำพิธีกรรมต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกล่าวลักษณะขอบคุณสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย นอกจากนี้ยังเป็นการคืนป่าให้กับสัตว์ต่าง ๆ ที่เคยอยู่บริเวณรอยพระพุทธรูปบาทขบทยอดเขาคิซมกฏ อีกด้วย

การเดินทางเพือนมัสการรอยพระพุทธรูปบาทพลวง ขบทยอดเขาคิซมกฏ ต้องจอตรณส่วนตัวไว้ที่ลานจอตรณจากนั้นมียรถให้บริการขึ้นเขาคิซมกฏ เพราะเขาคิซมกฏเป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ จึงไม่อนุญาตให้รถส่วนตัวเข้าเด็ดขาด เนื่องจากถนนหนทางลาดชันมาก แลมด้วยดินลูกรังตลอดทาง ทำให้วิธีที่จะขึ้นไปถึงยอดเขาได้มี ๒ วิธีคือ

๑. การเดินเท้าขึ้นไป ซึ่งใช้เวลาในการเดิน ๓-๖ ชั่วโมง

๑.๑ เดินขึ้นทางหน่วย คค.๑ เดินทางตามเส้นทางรถยนต์บริการ ระยะทาง ๕.๖ กิโลเมตร ถึงลานพระสิวลี เดินต่ออีก ๑ กิโลเมตร ถึงลานพระพุทธรูปบาทพลวง

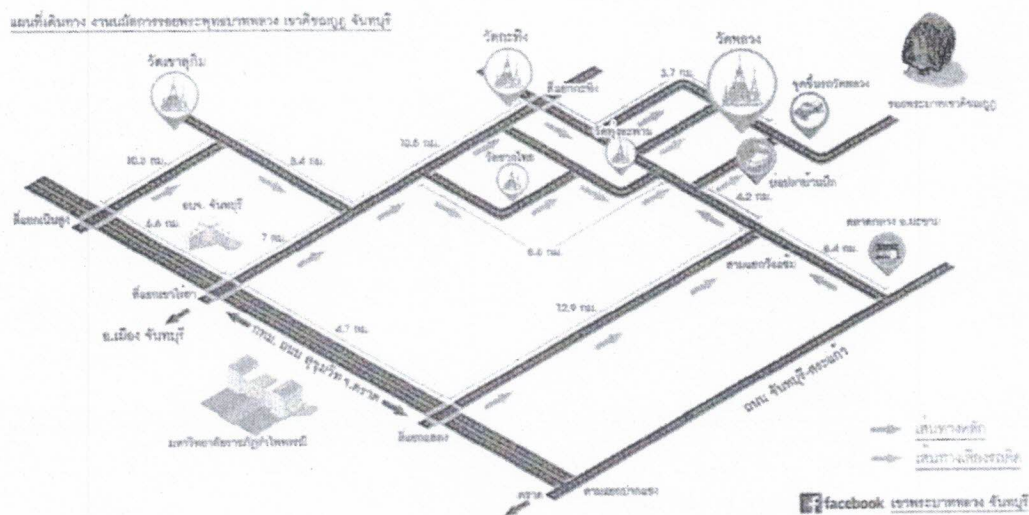
๑.๒ เดินขึ้นทางบ้านแกลง มียรถยนต์ของกลุ่มชาวบ้านแกลงไปส่งที่ปากอุโมงค์ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ในการเดินระยะทางเดินถึงลานพระพุทธรูปบาทพลวง ๓.๒ กิโลเมตรรับเฉพาะช่วงเช้า ๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น. ลงไม่เกิน ๑๕.๐๐ น. หากเกินให้ประสานไกด์นำทาง

๒. ใช้บริการคิวรถขึ้นเขาคิซมกฏบริการคิวรถ ๒๔ ชั่วโมง ใช้เวลานั่งรถประมาณ ๑๕ นาที โดยมีจุดบริการรถขึ้นเขาคิซมกฏ ดังนี้

๒.๑ จุดวัดพลวง สำหรับจุดวัดพลวง นี้จะอยู่ตรงทางขึ้นเขาซึ่งเป็นจุดที่คนนิยมขึ้นกันมากที่สุด เพราะจุดนี้จะมีลานจอตรณให้บริการอย่างกว้างขวาง รวมถึงร้านขายของต่างๆ ด้วย มียรถให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง ตลอดงานประเพณีฯ

๒.๒ จุดวัดกะทิง สำหรับจุดวัดกะทิงนี้จะอยู่ห่างออกมาไม่ไกลมากมีพื้นที่ให้จอตรณบริการ อยู่พอประมาณ แต่ถ้าคนเยอะอาจจะต้องจอตรณไว้ด้านนอกวัด มียรถบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง อีกทั้งบริเวณนี้ยังเป็นทีประดิษฐานสระน้ำของพระครูธรรมสรคุณ หลวงพ่อเขียน เทพเจ้าแห่งเขาคิซมกฏ อีกด้วย

แผนที่การเดินทางไปเขาคิชฌกูฏ

ภาพจาก : เพลงเขาคีษณภูมิ-พระบาทหลวง จันทบุรี

๘. ทรัพยากรธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยว

๘.๑ อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๑ นายกนิยมไพโรสผาคน ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เสนอให้รักษาป่าเขาภิคมภูฏ ท้องที่จังหวัดจันทบุรี ไว้เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์และจัดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ จึงให้ป่าไม้เขตศรีราชาประสานงานกับป่าไม้จังหวัดจันทบุรีดำเนินการ และได้มีคำสั่ง ที่ ๘๕๒/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ให้นายสมพล วรณกุล นักวิชาการป่าไม้เอก ไปดำเนินการสำรวจหาข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งผลการสำรวจ ตามรายงานการสำรวจลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๘ พบว่า สภาพพื้นที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน มีสภาพทางธรรมชาติสวยงาม ประกอบด้วย ถ้ำ น้ำตก และมีสัตว์ป่าชุกชุม เหมาะกับการจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ

กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ จึงได้เสนอคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งได้มีมติการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๑๘ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๘ เห็นสมควรให้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ป่าเขาคิชฌกูฏ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

กรมป่าไม้จึงได้ดำเนินการขอเพิกถอนป่าเขาฉิมชุก ซึ่งมีสถานะภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๘ ออกจากการเป็นป่าสงวนแห่งชาติก่อน โดยมีประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๐๘ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๑๙

การดำเนินการจัดตั้งป่าเขาศิขณภูฏเป็นอุทยานแห่งชาติ ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาศิขณภูฏ ในท้องที่ตำบลตะเคียนทอง ตำบลฉนวน ตำบลพลวง และตำบลวังแซ้ม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี เนื้อที่ ๓๖,๖๘๗ ไร่ หรือ ๕๘.๗๐ ตารางกิโลเมตร ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ โดยประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๓๘ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๑๔ ของประเทศไทย

ต่อมา ได้มีพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนเนื้อที่บางส่วน จำนวน ๒๔๒.๙๕ ไร่ โดยประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖๔ ก ลงวันที่ ๒๔ ก.ย. ๒๕๔๑ จึงคงเหลือพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ จำนวน ๓๖,๔๔๔.๐๕ ไร่ หรือ ๕๘.๓๑ ตารางกิโลเมตร

๘.๒ น้ำตกกระทิง

เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของจังหวัดจันทบุรี ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาคิชฌกูฏ มีความสูงถึง ๑๓ ชั้น แต่ละชั้นมีความสวยงามแตกต่างกัน และมีแอ่งน้ำใสสะอาดลงเล่นน้ำได้ แต่ละชั้นมีพืชจำพวก มอสส์ เฟิร์น ขึ้นปกคลุมเต็มทั้งสองข้าง ลำธารเขียวข่ม ชั้นน้ำตกที่สวยงามที่สุด คือ ชั้นที่ ๘ และชั้นที่ ๙ ซึ่งสายน้ำไหลตกลงมาจากผาสูงชัน ส่งละอองน้ำฟุ้งกระจาย น้ำตกชั้นที่ ๑๐ มีน้ำไหลแรงมากและไม่มีแอ่งน้ำ แต่เป็นจุดชมทิวทัศน์ที่มองเห็นอ่างเก็บน้ำทุ่งพลและผืนป่าดิบชื้นที่ปกคลุมพื้นที่อย่างหนาแน่น น้ำตกกระทิง อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติเพียง ๕๐๐ เมตร นอกจากนี้ยังสามารถพายเรือแคนูชมธรรมชาติรอบอ่างเก็บน้ำ หาดกระทิงและน้ำตกกระทิงได้

๘.๓ ยอดเขาคิชฌกูฏ

ยอดเขาคิชฌกูฏเป็นยอดเขาที่มีทิวทัศน์สามารถมองเห็นทัศนียภาพโดยรอบของ อำเภอเขาคิชฌกูฏ ชาวบ้านเล่าต่อกันมาว่าในสมัยที่ฝรั่งเศสยึดครองจันทบุรี ได้ใช้บริเวณนี้เป็นสถานที่ส่องกล้อง ดูข้าศึกที่จะเข้ามาทางด่านอ่าวไทย ชาวบ้านจึงเรียกว่า ห้างฝรั่ง นอกจากจุดชมวิวแล้ว บนยอดเขาซึ่งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑,๐๐๐ เมตร ยังมีรอยพระพุทธรูปปรากฏอยู่บนลานหิน เป็นที่เคารพของพุทธศาสนิกชนทั่วไป และมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปนมัสการเป็นประจำทุกปี เป็นปรากฏการณ์ทางธรณีวิทยาเกิดเป็นรอยพระพุทธรูปอยู่บนยอดเขาคิชฌกูฏ ห่างจากที่ทำการอุทยานประมาณ ๑๖ กิโลเมตร ตามเส้นทางแยกเข้าวัดพลวงและเดินเท้าเข้าสู่ยอดเขาคิชฌกูฏอีก ๓ กิโลเมตร ในวันมาฆบูชาจะมีประชาชนไปนมัสการรอยพระพุทธรูปบนยอดเขาคิชฌกูฏกันเป็นจำนวนมาก การขึ้นไปนมัสการมี ๒ ทางคือ จอดรถไว้ที่วัดพลวงหรือวัดกะทิงแล้วใช้คิวรถขึ้นเขาคิชฌกูฏ ซึ่งให้บริการคิวรถ ๒๔ ชั่วโมง หรือเดินเท้าจากวัดพลวงถึงยอดเขาคิชฌกูฏ นอกจากจะได้สัมผัสความงามของป่าแล้วยังได้เห็น ปรากฏการณ์ทางธรณีวิทยาที่หลากหลายมีทั้งหินลักษณะรูปร่างต่างๆเช่นศิลาเจดีย์ช้างและเต้ายักษ์ ถ้ำฤๅษี และลานพระอินทร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลานหินกว้างใหญ่

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศคือ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

เป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ "ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน" โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

ตัวชี้วัด

โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๔) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความสุขของประชากรไทย
- (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
- (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) "ต่อยอดอดีต" โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) "ปรับปรุงปัจจุบัน" เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) "สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต" ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
- (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประกอบด้วย ๕ ประเด็น

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรมผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

(๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗

ประเด็น ได้แก่

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบต่อสังคม การกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

(๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร

(๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

(๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และ

เทคโนโลยี

(๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ได้แก่

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งพาตนเองและจัดการตนเอง

๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้านอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่าง

ต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก "ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม" โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูล ขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของ

ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่ จำเป็นมีความทันสมัยมีความเป็นสากลมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐประกอบด้วย

๘ ประเด็น ได้แก่

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีคนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูงมุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจน

การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกันบนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคมและทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืนรวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ "ล้มแล้ว ลุกไว" โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย

๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ "อยู่รอด" ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชนประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

๒) การปรับตัว หรือ ระดับ "พอเพียง" ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชนพื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ "ยั่งยืน " ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด "ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง" มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสนี้จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มากจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสนี้จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคุมเกี่ยวกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

โดยตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก มีดังนี้

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๘๗ เหรียญสหรัฐต่อปี (๒๒๗,๐๐๐ บาท) ในปี ๒๕๖๔	๙,๓๐๐ เหรียญสหรัฐต่อปี (๓๐๐,๐๐๐ บาท)
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ประกอบด้วยตัวชี้วัดใน ๘ ด้าน ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม ชีวิตครอบครัวและชุมชน การคมนาคมและการสื่อสาร และการมีส่วนร่วม)	๐.๖๕๐๑ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับปานกลาง) ในปี ๒๕๖๓	๐.๗๒๐๙ (ความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง)

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมายในปี ๒๕๗๐
การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความเป็นอยู่ (รายจ่าย)ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐	๕.๖๘ เท่า ในปี ๒๕๖๓	ต่ำกว่า ๕ เท่า
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	ในปี ๒๕๖๒การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ลดลงร้อยละ๑๗ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม(ครอบคลุมภาคพลังงาน/คมนาคมและขนส่ง/กระบวนการทางอุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย)ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่	ดัชนีรวมสะท้อนความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อยได้แก่		
	๑) ชีตความสามารถของการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศและการเตรียมความพร้อมฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะหลัก แต่ละด้าน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่น้อยกว่า ๔๐
	๓) อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล	อันดับที่ ๓๘ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๓๐
	๔) อันดับประสิทธิภาพของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละเป้าหมายหลัก เป็นตัวชี้วัดร่วมที่ต้องการอาศัยการดำเนินงาน จากหลาย หมายเหตุการพัฒนาประกอบกัน และใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ของแผนในภาพรวม

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่พัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาดังแต่ในระดับต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งสิ้น ๒๓ ประเด็นแผนแม่บท ประกอบด้วย

- (๑) ความมั่นคง
- (๒) การต่างประเทศ
- (๓) การเกษตร
- (๔) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๕) การท่องเที่ยว
- (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
- (๗) โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล
- (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- (๙) เศรษฐกิจพิเศษ
- (๑๐) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๑๑) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๑๒) การพัฒนาการเรียนรู้
- (๑๓) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๑๔) ศักยภาพการกีฬา
- (๑๕) พลังทางสังคม
- (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก
- (๑๗) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
- (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแต่ละฉบับตอบเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมถึงมีส่วนในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ชาติ กับ SDGs

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่

ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุน

โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่

ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ

และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน

และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการ

พัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันพิฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้

การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversity ความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม

และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการ

พัฒนาที่ยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดจันทบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนรายสาขาต่าง ๆ ข้อเสนอของนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาภาค และบริบทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และการพัฒนาที่มุ่งตอบสนอง ความต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัด ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดจันทบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ได้มีการสรุปข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดจันทบุรี การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ SWOT Analysis ทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนา พันธกิจ ประเด็น การพัฒนา วัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา และแนวทางการพัฒนา ทั้งนี้ ได้มีการ กำหนดแผนงาน/โครงการซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) แผนการดำเนินงาน งบประมาณประเภทของงบประมาณ ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย และความสอดคล้องเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์ชาติแผนระดับชาตินโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค โดยได้ระบุแผนงาน/โครงการครอบคลุม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

จันทบุรีเมืองแห่งความสุข สร้างสรรค์เศรษฐกิจมูลค่าสูง บนพื้นฐานของการพัฒนา อย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพการเกษตรทั้งระบบ ทั้งด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาดให้ตรงกับต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้วยการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของเกษตรกรและผู้ประกอบการด้านการเกษตรให้มีความเข้มแข็งและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนของจังหวัด ด้วยการยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการทุกระดับ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของภาครัฐ
๓. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ด้วยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องตามอัตลักษณ์ของจังหวัดและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ
๔. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย สร้างความเสมอภาคและความปลอดภัยให้กับประชาชน รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความเหมาะสมสำหรับอยู่อาศัยและพักผ่อน
๕. ลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสร้างความยั่งยืนด้วยกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ใช้ประโยชน์ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างเหมาะสม ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และ การใช้เทคโนโลยีเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างความตระหนักในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านการกระจายรายได้ของจังหวัดลดลง

ประเด็นการพัฒนา ๑ พัฒนาศักยภาพการผลิต แปรรูป เป็นศูนย์รวบรวม และกระจายสินค้าเกษตรที่มี มูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. พัฒนาจังหวัดจันทบุรีให้เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร การกระจายสินค้าผลไม้และผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐานปลอดภัย มีความยั่งยืนและสามารถต่อยอดสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีคุณภาพ
๒. เสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรทั้งระบบให้มีผลผลิตที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างผลิตภาพการผลิต การเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผลไม้ ให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๒. เสริมสร้างศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ ระบบฐานข้อมูลการเกษตรทั้งข้อมูลด้านการผลิต (Supply Side) และความต้องการผลผลิต (Demand Side) และผลิตภัณฑ์เกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศให้เหมาะสม
๓. พัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องให้ได้มาตรฐานมีมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๔. พัฒนาศักยภาพและสร้างความมั่นคงให้เกษตรกรและ ผู้ประกอบการด้านการเกษตร
๕. ประชาสัมพันธ์ และขยายช่องทางการตลาดและการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องที่มีความปลอดภัยและตรงกับความต้องการของผู้บริโภค
๖. พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดทั้งระบบพื้นฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตพืชสมุนไพรและการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงามที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย ควบคู่กับการส่งเสริมแพทย์แผนไทยเพื่อการรักษาสุขภาพ
๘. พัฒนาความมั่นคงด้านน้ำ ด้วยการจัดหาแหล่งน้ำและพัฒนาระบบกระจายน้ำที่มีประสิทธิภาพ
๙. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดินและด้านคมนาคมให้เหมาะสม

ประเด็นพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมขีดความสามารถอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าสูงตามอัตลักษณ์ของจังหวัดจันทบุรี

วัตถุประสงค์

พัฒนาธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความทันสมัยได้มาตรฐานสากล มีมูลค่าสูง และมีความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

มูลค่าการค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. จัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอและมีความน่าเชื่อถือ สำหรับเจียระไนอัญมณีและเครื่องประดับ รวมทั้งสำหรับผลิตสินค้าชุมชน

๒. พัฒนาทักษะการผลิตให้กับบุคลากรและช่างฝีมือด้านอัญมณีและเครื่องประดับและผลิตภัณฑ์ชุมชน และสามารถส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไปได้อย่างไร้รอยต่อ

๓. รักษาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ และภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งยกระดับมาตรฐานการตรวจรับรองอัญมณี

๔. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง

๕. ประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายอัญมณีและเครื่องประดับ และผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวชุมชนและการค้าชายแดนของจังหวัด

ประเด็นพัฒนาที่ ๓ ยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้ได้มาตรฐานมีมูลค่าทางเศรษฐกิจและความปลอดภัยสูง
วัตถุประสงค์

เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดนจังหวัดจันทบุรี ควบคู่กับการสร้างความปลอดภัยตามแนวชายแดนในทุกมิติ เพื่อยกระดับสู่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่สำคัญของประเทศ

ตัวชี้วัด

มูลค่าการค้าชายแดนของจังหวัดเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาด้านการค้า ตลาดการค้าชายแดน โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้มีความเหมาะสม และได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาการให้บริการบริเวณจุดผ่านแดนให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และได้มาตรฐาน

๓. ปรับปรุงผังเมืองเฉพาะชุมชนชายแดนให้มีความพร้อมรองรับการขยายตัวของการค้าชายแดน

๔. พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการแรงงานเฉพาะเขตพื้นที่ชายแดนภายใต้รูปแบบ "ประชารัฐ" อย่างเป็นระบบ

๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการค้าชายแดนและผ่านแดน

๖. ส่งเสริมการค้า การลงทุนบริเวณจุดผ่านแดน

๗. รักษาความมั่นคงตามแนวชายแดนในทุกมิติ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เน้นคุณค่าอัตลักษณ์และความยั่งยืน
วัตถุประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลักที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด

รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามอัตลักษณ์ของพื้นที่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเหมาะสมสำหรับคนทุกช่วงอายุ

๒. ยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ด้วยการพัฒนาทักษะบุคลากรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนพร้อมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาการให้บริการ

๓. พัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องตามอัตลักษณ์และรูปแบบการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่และสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวกระแสหลักและการท่องเที่ยวของจังหวัดอื่นในภาคตะวันออก อาทิ การท่องเที่ยวชายทะเล การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) การท่องเที่ยวธุรกิจไมซ์ (MICE Business Travel) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นต้น

๔. ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว และขยายช่องทางการตลาดแนวใหม่ Digital Marketing

ประเด็นพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาเมือง ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ดูแลรักษา และบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนของจังหวัดมีฐานทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีศักยภาพในการประกอบอาชีพมากขึ้น

๓. ประชาชนมีความพร้อมและสามารถรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้น

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI)

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๒. ส่งเสริมการลดขยะต้นทางและใช้ประโยชน์จากขยะ

๓. เสริมสร้างศักยภาพการบริหาร จัดการน้ำทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ให้มีความสะดวก ปลอดภัยและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างไร้รอยต่อ

๖. เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๗. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

๘. เสริมสร้างศักยภาพในการรับมือกับโรคอุบัติใหม่และโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs)

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอเขาคิชฌกูฏ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอเขาคิชฌกูฏ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนที่รวบรวมโครงการที่พิจารณาคัดเลือกตามแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณโครงการจากจังหวัด เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาอำเภอให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชนและเป็นเครื่องมือในการบูรณาการและเชื่อมโยงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (Area Based) สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมทั้งเป็นตัวเชื่อมต่อกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดด้วย

วิสัยทัศน์

"เมืองเกษตรคุณภาพ ดินแดนท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี"

พันธกิจ

๑. ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอให้มีประสิทธิภาพ
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามหน้าที่ให้มีประสิทธิผล สอดคล้องความต้องการของประชาชน
๓. เสริมสร้างความสมดุลให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
๕. ส่งเสริมความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน

เป้าประสงค์รวม

๑. เป็นแหล่งผลิตผลไม้ สินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ
๒. มีแหล่งน้ำและระบบชลประทานเพียงพอ
๓. สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรกลุ่มใหม่ และพัฒนากลุ่มเกษตรกรเดิม
๔. เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และหลากหลาย
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย ได้รับการบริการขั้นพื้นฐานจากภาครัฐอย่างทั่วถึง

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเกษตร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลพลวง

วิสัยทัศน์

“เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่นคง ชุมชนน่าอยู่ ศูนย์กลางการศึกษา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และภูมิศาสตร์”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ เพื่อให้ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมในการสัญจรไปมาและขนถ่ายสินค้าการเกษตรได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้ลดต้นทุนในการผลิต พัฒนาเส้นทางให้ได้มาตรฐานตามหลักวิศวกรรมจราจร มีป้ายและเครื่องหมายจราจรตามถนนในเขตเทศบาล การลดอุบัติเหตุทางถนน ประชาชนขับขี่ยานพาหนะด้วยความปลอดภัย และการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ไฟฟ้า ประปา การโทรคมนาคม ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบคมนาคมขนส่ง เช่น ถนนคอนกรีต ถนนลาดยาง ถนนลูกรัง ถนนหินคลุก และสะพานคอนกรีต

๒. การขยายถนน เปิดถนนหรือเส้นทางคมนาคมสายใหม่

๓. การบำรุงรักษาถนน ซ่อมแซมถนนที่ชำรุด

๔. การกำหนดรูปแบบทางระบายน้ำข้ามทางหรือข้างทาง การวางท่อคอนกรีตหรือท่อปลอก

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาระบบจราจร ได้แก่

๑. ติดตั้งป้ายบอกทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง

๒. การควบคุมวินัยการจราจร และลดอุบัติเหตุทางท้องถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และการบริหารกิจการประปาหมู่บ้าน

๒. การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค

๓. การขยายเขตไฟฟ้า เพิ่มแรงดันกระแสไฟฟ้า

๔. การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางแยกและจุดเสี่ยง

๕. การก่อสร้างและซ่อมแซมหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน

๖. การบำรุงรักษาสีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่อยู่ในความดูแลของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร (สวนผลไม้) เช่น เงาะ มังคุด ทุเรียน จะมีปัญหาการค้าผลผลิตตกต่ำเป็นประจำทุกปี ต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากค่าจ้างแรงงานในการทำสวนเพิ่มขึ้น ตามอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามนโยบายของรัฐบาล และปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ ประกอบกับปัญหาการค้าปุ๋ยและยาที่มีราคาสูงขึ้นตามค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น และพ่อค้าคนกลางเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรในการกำหนดราคาผลไม้ จึงจำเป็นต้องหาแนวทางหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และอีกส่วนหนึ่งการประกอบกิจการร้านค้าทั่วไปในชุมชนเมืองเริ่มมีปัญหามาเนื่องจากมีร้านสะดวกซื้อมาเปิดในพื้นที่ ทำให้ร้านค้าทั่วไปได้รับผลกระทบต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ประกอบการร้านค้าทั่วไปใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับร้านสะดวกซื้อได้ จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่

๑. การจัดตั้งกลุ่มเพื่อบริหารและจัดการน้ำ
๒. การขยายระบบชลประทาน
๓. การก่อสร้างซ่อมแซมฝายกั้นน้ำต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ การกำหนดมาตรฐานควบคุมสินค้า และราคาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่

๑. การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เกษตรกร
๒. การส่งเสริมการตลาด และการกระจายผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาอาชีพชุมชนเมือง ได้แก่

๑. การส่งเสริมการปรับปรุง/พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและหลากหลาย
๒. การจัดทำศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าทั้งภาคการเกษตร และการบริโภคในครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม

เนื่องจากสภาพชุมชนและสังคมมีความหลากหลาย ทั้งเขตชุมชนเมืองและชนบท ทำให้ปัญหามีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสาธารณสุข การควบคุมสิ่งปลูกสร้าง และมลพิษต่างๆ รวมทั้งภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงชุมชนและสังคม รวมทั้งกำหนดแผนแม่บทในการพัฒนาเมืองในอนาคต จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานและการควบคุมโรค ได้แก่

๑. พัฒนาระบบสุขภาพีบาลและยกระดับชุมชนให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดของกระทรวงสาธารณสุข

๒. กำหนดมาตรการในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคประจำถิ่น
๓. ตรวจคัดกรองหาสารพิษตกค้างในเลือดให้กับเกษตรกร
๔. ตรวจหาสารปนเปื้อนในอาหารและเครื่องสำอางในร้านค้า ตลาดสด และตลาดนัด
๕. ส่งเสริมสุขภาพประชาชน ตั้งแต่แรกเกิด จนถึงสูงวัย

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับหมู่บ้านและชุมชน ได้แก่

๑. การส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่ผู้นำชุมชน กลุ่มสตรีอาสาพัฒนาท้องถิ่น และกลุ่มมวลชนต่างๆ ให้เกิดศักยภาพและร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รวมถึงการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด ให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

๓. การจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับประชาชน เช่น การแข่งขันกีฬาประจำตำบล การจัดกิจกรรมของศูนย์พัฒนาครอบครัว เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และห่างไกลจากยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดทำแผนแม่บทชุมชนเมือง ได้แก่

๑. กำหนดการใช้พื้นที่และเขตควบคุมอาคาร ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบผังเมืองรวมของเทศบาล

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมและจัดสวัสดิการสังคม ได้แก่

๑. การส่งเสริมและจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้สูงอายุ รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้

๒. การส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ และคนพิการ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่

๑. การฝึกอบรมเพิ่มความรู้และประสิทธิภาพงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. การพัฒนาความรู้และความเข้าใจสภาพภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ แนวทางการดูแลตนเอง การช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓. พัฒนาระบบการควบคุมสั่งการจากผู้บัญชาการเหตุการณ์ การเตรียมกำลัง และวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

๔. การฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการร่วมกับอำเภอ จังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. การป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้แก่ การตั้งด่านเฝ้าระวังภายในหมู่บ้าน/ชุมชน การจัดตั้งศูนย์ให้บริการประชาชนในช่วงเทศกาล หรืองานสำคัญต่างๆ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากในพื้นที่ตำบลพลวง เป็นเขตพื้นที่ประกอบอาชีพการเกษตร มีอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี เป็นเมืองที่กำลังเจริญเติบโต มีสถานประกอบการ และสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก ประชาชนมาทำงานในพื้นที่ส่วนใหญ่มาจากต่างถิ่น และมาอาศัยอยู่เพื่อทำกิน จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่สมดุลระหว่างงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการ ที่เทศบาลได้รับการจัดสรรตามรายหัวของประชากร เนื่องจากประชาชนเหล่านั้นไม่ได้ย้ายที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร จึงทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมือง จึงได้กำหนด กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจิตสำนึก และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๑. การอบรมและปลูกฝังค่านิยมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. การรณรงค์ ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การควบคุมการบำบัดน้ำเสียและกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ได้แก่

๑. การก่อสร้างระบบควบคุมและบำบัดน้ำเสีย และการออกมาตรการควบคุมการจัดการน้ำเสียในชุมชน

๒. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน และการสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการรักษาความสะอาด

กลยุทธ์ที่ ๓ การควบคุมมลพิษ ได้แก่

๑. การควบคุมมาตรฐานสถานประกอบการไม่ให้ก่อมลพิษด้านเสียง กลิ่น หรือเหตุรำคาญอย่างอื่นที่จะมีผลต่อการดำรงชีวิตปัจจุบันของประชาชน

๒. การบังคับใช้และการให้ความรู้กฎหมายต่างๆแก่ประชาชน เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร กฎหมายการป้องกันและระงับอัคคีภัย กฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาทางการศึกษา

เทศบาลตำบลพลวง เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและการเรียนรู้ของอำเภอเขาคิซมัญญ ซึ่งมีการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๔ แห่ง สถานศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง มีศูนย์การเรียนรู้นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) มีห้องสมุดเฉลิมราชกุมารี จำนวน ๑ แห่ง ในด้านการศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพลวงมีวัด/สำนักสงฆ์ จำนวน ๘ แห่ง จึงได้กำหนด กลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ ได้แก่

๑. การจัดการศึกษาระดับก่อนวัยเรียนปฐมวัยของเทศบาล
๒. ส่งเสริมวัสดุอุปกรณ์ให้แก่สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน
๔. จัดแผนการศึกษาท้องถิ่น
๕. การส่งเสริมการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และกิจกรรมนันทนาการ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ได้แก่

๑. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญวันสำคัญทางศาสนา การถือศีลปฏิบัติธรรม เป็นต้น
๒. การอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ เช่น ประเพณีลอยกระทง ประเพณีแห่และถวายเทียนพรรษา ประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลพลวง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ และมีคนมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญ (น้ำตกกระทิง) รอยพระพุทธรูปพลวงเขาคิซมัญญ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว การเพิ่มโอกาส สร้างรายได้ จากผู้มาท่องเที่ยวในเขตอำเภอเขาคิซมัญญ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว สามารถพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน จึงได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ได้แก่

๑. การให้บริการข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเขาคิซมัญญ และพื้นที่ใกล้เคียงรวมถึงการจัดสถานที่พักไว้บริการประชาชน และนักท่องเที่ยวให้ได้รับความสะดวกสบาย
๒. การจัดกำลัง อปพร. คอยดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑. กำหนดเป้าหมายจัดกิจกรรมและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เช่น โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวปลอดขยะบนยอดเขาคิซมัญญ เพื่อรักษาทัศนียภาพที่สวยงาม
๒. การพัฒนาเส้นทางคมนาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. การส่งเสริมการบริการ และจัดบริการสาธารณะให้กับนักท่องเที่ยว
๔. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเขาคิซมัญญ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการบริหาร

การบริหารงานเทศบาลตำบลพลวง มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการออกเป็น ๑ สำนัก ๓ กอง การบริหารงานเทศบาลยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน สามารถตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายการพัฒนา และวิสัยทัศน์ของเทศบาล การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน จึงกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาไว้ ๒ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการทำงาน

๑. การนำระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ มาสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น นำระบบ E-plan มาใช้ในการบันทึกข้อมูลแผนพัฒนาเทศบาล การนำระบบ GIS มาใช้ในการกำหนดที่ตั้งโครงการ การนำระบบ E-laas มาใช้ในการจัดทำงานงบประมาณและบัญชีของเทศบาล การนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บภาษี เป็นต้น รวมถึงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร ให้เพียงพอในการปฏิบัติงาน

๒. การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน มีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

๓. การลดขั้นตอนและปรับลดระยะเวลาการปฏิบัติงานสั้นลง พัฒนาระบบการให้บริการ รวมถึงอาคารสถานที่ราชการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มารับบริการ

๔. กำหนดผู้รับผิดชอบงานที่ชัดเจน และมีคู่มือการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน ไว้อย่างชัดเจน

๕. การพัฒนาทักษะของพนักงานเทศบาลให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพราชการ

๖. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ความสามัคคี ของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่น และประชาชน รวมถึงการเทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล

๑. นำระบบคุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคล ตั้งแต่กระบวนการสรรหา บรรจุ และแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้าย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษพนักงานเทศบาลทุกคนทุกตำแหน่ง

๒. การประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรและการจ่ายประโยชน์ตอบแทนอื่น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลพลวง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพของเทศบาลตำบลพลวง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ไว้ ๖ ประเด็นคือ

๑) การบริหารจัดการและพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาคือปรับปรุง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและบริการสาธารณะให้ครอบคลุมได้มาตรฐาน เป็นการ จัดสร้าง ปรับปรุง ให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นถนน ระบบระบายน้ำ ทางเท้า ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นแก่ประชาชนให้ได้มาตรฐานในการใช้งาน และมีความปลอดภัย บริหารจัดการ การคัดแยกขยะ บำรุงรักษาพื้นที่สาธารณะของเทศบาลที่ผ่านการปรับปรุง พื้นฟูมาแล้ว ให้อยู่ในสภาพที่ที่สวยงาม สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

๒) การอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้เกิดการ ดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้ความสำคัญและสนับสนุนการอนุรักษ์ รักษา ตลอดจนหาแนว ทางแก้ไข ป้องกันความสูญเสียของวัฒนธรรมที่จะถูกกลืนหายไปด้วยผลกระทบของสภาพแวดล้อมสมัยใหม่ และจัด กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกจิตสำนึกและปลูกฝังให้คนรุ่นใหม่รู้สึกรัก ห่วงแหน และภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตน โดยให้ผู้สูงอายุและกลุ่มบุคคลรุ่นกลางเป็นผู้นำในการเผยแพร่ และสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อให้เป็นแหล่ง เรียนรู้ให้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป และนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลพลวง พบว่ามีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จันทบุรี และมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี แต่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี ส่วนมากจะเน้นการส่งเสริมทางด้านการเกษตรเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ซึ่งจะ เห็นได้ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี ไม่ค่อยส่งเสริมด้านวัฒนธรรม ประเพณี กล่าวคือมียุทธศาสตร์การสร้าง มูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวโดยการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอ และได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ แต่แนวทางการพัฒนาไม่ได้มีการกล่าวถึงการสืบทอด รักษาวัฒนธรรม ประเพณีไว้ สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรีมีความ เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลพลวงได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้สามารถตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ของ เทศบาลตำบลพลวง คือ “เศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนมั่นคง ชุมชนน่าอยู่ ศูนย์กลางการศึกษา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และ ภูมิศาสตร์”

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และTrend ปัจจัยและ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้าน สังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินผลสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตของ ท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

เทศบาลตำบลพลวง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ในการแก้ไข ปัญหาและความต้องการของประชาชนโดย เทศบาลตำบลพลวงได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดังนี้

จุดแข็ง (S: Strength)

๑. เทศบาลมีการจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการที่ ชัดเจน สอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่

๒. วิสัยทัศน์และแนวทางการบริหารงานของเทศบาล มีความชัดเจน มั่นคง และต่อเนื่อง ทำให้การบริหาร งานมี ประสิทธิภาพ

๓. บุคลากรของเทศบาลเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำงานทดแทนกัน ได้

๔. เทศบาลมีเทศบัญญัติ และกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน และมีแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

๕. เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้ ตามความจำเป็นสอดคล้องกับภารกิจ และอำนาจหน้าที่

จุดอ่อน (W : Weakness)

๑. งบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๒. บุคลากรของเทศบาลมีการโอนย้ายบ่อย ขาดความชำนาญงาน และต่อเนื่อง

๓. ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการประชุมประชาคม จึงรับทราบปัญหาความต้องการไม่ครอบคลุมทุกเพศ ทุกวัย ทุกกลุ่มทุกองค์กร

๔. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนผลไม้ ทำให้ขาดการเข้าถึงประชาชนทำให้ประชาชนไม่สามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารการพัฒนา

๕. การมีประชากร แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในสวนผลไม้ หรือโรงรับซื้อผลไม้ทำให้ยากต่อการที่จะให้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

โอกาส (O : Opportunity)

๑. ตำบลพลวงมีต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมสูง เช่น มีสถานศึกษาทุกระดับ เป็นศูนย์กลางส่วนราชการ เศรษฐกิจ การเงินการธนาคาร และที่สำคัญต้นทุนทางวัฒนธรรม รอยพระพุทธบาทพลวง เขาคิชฌกูฏ ซึ่งมีพุทธศาสนิกชนเข้ามานมัสการไม่น้อยกว่าปีละล้านคน

๒. สังคมเป็นแบบสังคมชนบท มีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย ระดับปัญหาความรุนแรงทางสังคมต่ำ

๓. พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใกล้ศูนย์กลางความเจริญ ทำให้การติดต่อสื่อสาร และเทคโนโลยีเข้าถึงประชาชน ได้รับการบริโภคข้อมูลข่าวสารที่สะดวก รวดเร็ว

๔. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น

๕. การประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการในพื้นที่เป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ

๖. ระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ GIS ข้อมูลทางสังคม อยู่ในระดับดี สามารถสนับสนุนการบริหารงานเทศบาลได้

อุปสรรค (T:Threat)

๑. นโยบายการกระจายอำนาจและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาล ไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่องไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒

๒. ความไม่ชัดเจนในการสั่งการและข้อระเบียบกฎหมายของหน่วยงานบังคับบัญชาระดับกรมหลายครั้งที่การปฏิบัติงานตามข้อสั่งการถูกหักท้วงจากหน่วยงานตรวจสอบ (สตง.)

๓. สภาพเศรษฐกิจของประชาชนและชุมชนอยู่ในภาวะถดถอย เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ ค่าแรงงานสูง ขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ ต้นทุนการผลิตสูง ทำให้ค่าครองชีพสูง

๔. มีประชากรแฝงในพื้นที่มาก ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากขึ้น ทั้งด้านสาธารณสุข การคมนาคมและขนส่งที่แออัด อาชญากรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้นปัจจัย

ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาการวิเคราะห์ศักยภาพ

ด้านเศรษฐกิจ

ตำบลพลวงโดยรวมประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำสวนผลไม้เป็นส่วนใหญ่และมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ประกอบอาชีพร้านค้าการเปิดโรงรับซื้อผลไม้ส่งออกซึ่งทำให้ในฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทำให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมมีการลงทุนจากบุคคลภายนอกเข้ามาลงทุนในพื้นที่และในช่วงของการนมัสการรอยพระพุทธรูปประมาณ ๒ เดือนทำให้มีประชาชนหลังไหลเข้ามาในพื้นที่ทำให้มีประชาชนภายนอกพื้นที่หลังไหลเข้ามาประกอบอาชีพค้าขายหรือขายบริการให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆทำให้มีการใช้จ่ายเงินในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ด้านสังคม

ตำบลพลวงส่วนใหญ่แล้วประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมดังนั้นทำให้ปัญหาสังคมไม่ค่อยมีก็เพียงบางส่วนเกี่ยวกับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจมีการใช้แรงงานต่างด้าวหรือมีการอพยพแรงงานเข้ามาช่วยในด้านการรับซื้อผลไม้ แต่ปัญหาไม่ได้ลุกลามมากมายมีเพียงช่วงระยะเวลาสั้นๆ

ด้านการศึกษา

ตำบลพลวงมีสถานศึกษาครบทุกรูปแบบตั้งแต่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปจนถึงระดับปริญญาตรีถือว่าเป็นจุดแข็งของตำบลพลวงทำให้มีการเปิดรับนักเรียน นักศึกษาเข้ามาศึกษาในพื้นที่ตำบลพลวงมากขึ้นแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมเพราะมีการวางแผนเมืองการควบคุมหอพักนักศึกษา ดังนั้นจึงไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาหรือผู้อพยพเข้ามาศึกษาในพื้นที่

ด้านผังเมือง

มีการจัดวางผังเมืองอย่างชัดเจนตามแบบที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนดไว้ทำให้ไม่มีสิ่งปลูกสร้างที่ขัดต่อผังเมืองรวมอีกครั้งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งง่ายต่อการที่จะวางผังเมืองหรือการพัฒนาและการขยายตัวของเมือง

ด้านเทคโนโลยี

ตำบลพลวงเป็นตำบลที่ไม่ห่างไกลจากเมืองมากนัก กอปรกับการประกอบอาชีพที่ต้องติดต่อกับคนภายนอกเป็นส่วนใหญ่ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีจึงมีส่วนสำคัญและตำบลพลวง ในระยะ ๒ - ๓ ปีมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาในการผลิตพืชผลทางการเกษตรหรือนำมาเกี่ยวกับการค้าขายเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ การติดต่อสื่อสารกับพ่อค้าแม่ค้าภายนอกที่เข้ามาประกอบกิจการโรงรับซื้อผลไม้ซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลพลวงมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์มีอุทยานแห่งชาติมีน้ำตกและ มีเขื่อนและอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทำให้พื้นที่ตำบลพลวงมีความเป็นอยู่ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร ไม่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนหรือการแสวงหาผลประโยชน์จากพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต ประชาชนส่วนใหญ่มีจิตสำนึกที่ดีที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและช่วยกันรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมและในระยะ ๒ - ๓ ปีหลังนี้มีเกษตรกรบางราย หันมาทำเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้นซึ่งถือได้ว่าเป็นการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปด้วย เป็นต้น

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ตำบลพลวงเป็นตำบลที่ไม่ห่างไกลจากอำเภอเมืองจันทบุรีมากนักและมีพื้นที่เหมาะสำหรับการปลูกผลไม้ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีการทำสวนผลไม้จำนวนมากขึ้นทำให้มีผู้ประกอบการโรงรับซื้อผลไม้เข้ามาเปิดรับซื้อผลไม้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจแทบทุกด้าน ส่งผลให้เกษตรกรมีการตื่นตัวที่จะพัฒนาผลผลิตให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออกมาขึ้นมีการนำเทคโนโลยี และแรงงานทั้งแรงงานในพื้นที่และแรงงานต่างด้าวเข้ามาช่วยในการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร

ด้านการท่องเที่ยวและประเพณีขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปทำให้ประชาชนทั้งพ่อค้าแม่ค้าเข้ามาเพื่อประกอบการค้าขายในช่วงประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปทำให้มีการสะพัดของเงินในช่วง ๒ เดือนที่มีการเปิดขึ้นเขานมัสการรอยพระพุทธรูปมีประชาชนเข้ามาในพื้นที่จำนวนมากซึ่งต้องมีการจับจ่ายใช้สอย ด้านของที่พักของนักท่องเที่ยวการบริการด้านอาหาร การบริการทางด้านขนส่ง ทำให้ประชาชนมีอาชีพมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

แนวทางการดำเนินงาน

โครงการเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ (Smart City)

ของ

เทศบาลตำบลพลวง

อำเภอไชยชุมภู จังหวัดเชียงใหม่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความหมาย นิยาม	3
องค์ประกอบของ Smart City	3
ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ	3
ภูมิภาควิกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4
บทบาทของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับการขับเคลื่อนบริการภาครัฐ ยกระดับบริการประชาชนมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	6
การขับเคลื่อนบริการภาครัฐยกระดับบริการประชาชนมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	6
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ	6
องค์ประกอบของการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของ อปท.	7
การพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7
แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะแบบบูรณาการ	8

ความหมายและนิยาม

Smart city คือ เมืองน่าอยู่ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง โดยเน้นการออกแบบที่ดีให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง เป็น การประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัลหรือข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารมาเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการชุมชน เพื่อช่วยในการลดต้นทุน ลดการใช้ทรัพยากรจนเกิดเป็นมิติใหม่สำหรับคนเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบของ Smart City

1. **Smart Environment : สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและ สภาพการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นหลัก โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการอย่างเป็นระบบไม่ว่าจะเป็น ด้านการเฝ้าระวังภัยพิบัติ การดูแลสภาพอากาศ จัดการของเสียและการจัดการน้ำ รวมทั้งส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
2. **Smart Economy : หรือเศรษฐกิจอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มใน ระบบเศรษฐกิจและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพบเห็นได้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น เมือง ท่องเที่ยวอัจฉริยะ หรือเมืองเกษตรอัจฉริยะ
3. **Smart Energy : พลังงานอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่มีการบริหารจัดการด้านพลังงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความสมดุล ระหว่างการผลิตและการใช้พลังงานในพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน และลดการพึ่งพาพลังงานจากระบบโครงข่ายไฟฟ้าหลัก
4. **Smart Governance : การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่มีการพัฒนาระบบบริการภาครัฐหรือ บริหารนโยบายสาธารณะ เพื่ออำนวยการความสะดวกแก่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ของภาครัฐอย่างมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้น ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่าน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น นวัตกรรมบริการที่ทันสมัย
5. **Smart Living : การดำรงชีวิตอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกโดยคำนึงถึง หลักการยั่งยืนให้ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุข ในการดำรงชีวิต
6. **Smart Mobility : การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ** หมายถึง การบริหารที่มุ่งเน้นพัฒนาระบบจราจรและ ขนส่งอัจฉริยะเพิ่มประสิทธิภาพและความเชื่อมโยงของระบบขนส่งและการสัญจรที่หลากหลายเพิ่มความ สะดวก และความปลอดภัยในการเดินทาง และขนส่งรวมถึงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
7. **Smart People : พลเมืองอัจฉริยะ** หมายถึง เมืองที่มุ่งพัฒนา องค์ความรู้ ทักษะ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจตลอดจนเปิดกว้างสำหรับความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 ได้ส่งผลให้เกิดความท้าทายต่อนโยบายการพัฒนาเมืองเป็นอย่างมาก จนนำไปสู่แนวทางและเครื่องมือในการบริหารจัดการเมืองชุดใหม่ ที่เรียกกันว่าการ

พัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เป็นแนวทางและเครื่องมือที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองในทุกมิติ การนำแนวทางการพัฒนาเมืองดังกล่าวนี้มาขับเคลื่อนในประเทศไทยก็ย่อมมีปัจจัยหลายประการที่มาผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนจนเกิดเป็นนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในระดับรัฐขึ้นมาในส่วนนี้

1. การกลายเป็นเมือง (Urbanization) ประเทศไทยมีแนวโน้มเข้าสู่ความเป็นเมืองมากขึ้น กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ มีแนวโน้มเติบโตมากในพื้นที่เมืองอย่างมีนัยสำคัญการออกแบบการบริหารจัดการเมืองไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ท้องถิ่นโดยตรง หรือที่เรียกกันว่า Area-based Development ทำให้ประสบปัญหาเมืองโตเดียว

2. การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชน ในยุคปัจจุบันที่มีการเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงทรัพยากรเข้าถึงองค์ความรู้เข้าถึงการสื่อสารได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และเท่าเทียมกัน

3. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีในภาครัฐ หรือเรียกว่า รัฐบาลดิจิทัล เมื่อประเทศทั่วโลกต่างก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างมากในหลายภาคส่วน โดยเฉพาะภาครัฐของไทยได้เริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี มาใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศ รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

4. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในช่วงเวลาที่ผ่านมามีส่วนของคนจนมีแนวโน้มลดลง หากแต่การกระจายรายได้กลับมีแนวโน้มที่ไม่ดีขึ้น ยังคงมีประชาชนอีกจำนวนมากที่ยังคงมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก รัฐบาลจึงต้องเร่งแก้ปัญหาความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสร้างความเป็นธรรมและความมั่นคงให้กับประชาชนทุกกลุ่ม

5. การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยี (Internet of Things - IoT) จุดเปลี่ยนสำคัญของการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจโลก เทคโนโลยีที่เรียกว่า IoT เป็นเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการเชื่อมโยง ข้อมูลจำนวนมากเข้าด้วยกันสามารถโอนถ่ายและเก็บรักษาข้อมูลที่หลากหลายได้ในปริมาณมหาศาล

ภูมิภาคกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

*ข้อมูลจากสถาบันพระปกเกล้า

การสำรวจเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภูมิกษณนั้น โดยภาพรวมแล้ว มีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกมีการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่โดดเด่นมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากถึงร้อยละ 42.57 รองลงมาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคกลางที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.27 ขณะที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 40.63, 40.35 และ 40.15 ตามลำดับ สุดท้ายเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ที่มีความโดดเด่น ในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 38.58

1. ภาคตะวันออก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออก มีความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่โดดเด่นมากกว่าภูมิภาคอื่นๆ โดยมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.57 อันดับแรก ได้แก่ มิติการพัฒนาเมือง อัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมา คือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต และ เมืองอัจฉริยะด้านเศรษฐกิจ (Smart Economy)

2. **ภาคกลาง** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอยู่ในภาคกลางมีความพร้อมการพัฒนาเมือง อัจฉริยะที่โดดเด่น รองลงมาจากภาคตะวันออก โดยมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.27 ที่โดดเด่นมากที่สุด 3 ลำดับแรกของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภาคกลางนั้น ได้แก่ มิติการพัฒนาเมืองอัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาเป็นมิติการพัฒนาเมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านความปลอดภัย (Smart Safety)

3. **ภาคเหนือ** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือมีความพร้อม การพัฒนาเมือง อัจฉริยะรองลงมา เป็นลำดับที่สาม โดยมีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 40.63 เหนือที่โดดเด่นมากที่สุด 3 ลำดับแรก ในภาคเหนือ ได้แก่ เมืองอัจฉริยะด้านการบริหาร จัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมือง อัจฉริยะด้านเศรษฐกิจ (Smart Economy)

4. **ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภูมิภาคที่มีความพร้อม การพัฒนาเมืองอัจฉริยะเป็นลำดับที่สี่ โดยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 40.35 ที่โดดเด่นมากที่สุด 3 ลำดับแรก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ เมืองอัจฉริยะ ด้านการ บริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government)รองลงมาคือ เมืองอัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านสุขภาพ (Smart Healthcare)

5. **ภาคตะวันตก** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอยู่ ในภาคตะวันตกเป็นภูมิภาคที่มีความโดดเด่นของ การ พัฒนาเมืองอัจฉริยะรองจากอันดับสุดท้าย โดยภาคตะวันตกมีระดับความพร้อมการพัฒนา เมืองอัจฉริยะใน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40.15 ที่โดดเด่นมากที่สุด 3 ลำดับแรกใน ภาคตะวันตก ได้แก่ เมืองอัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือ เมือง อัจฉริยะด้านคุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านสุขภาพ (Smart Healthcare)

6. **ภาคใต้** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งอยู่ในภาคใต้มีความพร้อมการพัฒนา เมืองอัจฉริยะที่โดดเด่นน้อย ที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย โดยภาคใต้มีระดับความพร้อมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะใน ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลางค่อนข้างต่ำ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 38.58 เท่านั้น ที่โดดเด่นมากที่สุด 3 ลำดับแรกในภาคใต้ ได้แก่ เมืองอัจฉริยะด้านการบริหารจัดการภาครัฐ (Smart Government) รองลงมาคือ เมืองอัจฉริยะด้าน คุณภาพชีวิต (Smart Living) และเมืองอัจฉริยะด้านสุขภาพ (Smart Healthcare)

บทบาทของเทศบาลตำบลสันทรายงาม กับการขับเคลื่อนบริการภาครัฐ ยุกระดับบริการ ประชาชนมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการอยู่ดีกินดีมีสุขของประชาชน รวมถึงความจำเป็นในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงาน ช่วยเสริมสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มี ประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนได้อย่างดี ด้วยการใช้องค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพ

ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง มีหน้าที่ในการพัฒนาให้มีความทันสมัยเพื่อยกระดับขีดสมรรถนะในการให้บริการประชาชน จึงได้ มีการนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารและการจัดการ เพื่อเป็นการสนับสนุนการบริหาร จัดการและการให้บริการสาธารณะ เป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และ เป็นธรรมซึ่งประกอบไปด้วยระบบต่าง ๆ เช่น

1. ระบบสารสนเทศการจัดการฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพ จากนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนการดำรงชีพ ของผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุในประเทศมีเงินใช้จ่ายในการใช้ชีวิตประจำวัน และต้องจ่ายเบี้ยตามเงื่อนไขด้าน อายุ ดังนั้น ระบบเบี้ยยังชีพ จึงช่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถบริหารการแจกจ่ายเบี้ยยังชีพได้ ถูกต้องและรวดเร็วระบบข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาท้องถิ่นระบบ ที่ช่วยจัดการฐานข้อมูลสารสนเทศทาง การศึกษาของท้องถิ่น ทั้งด้านบุคลากร นักเรียนด้านการเงิน ครุภัณฑ์ กิจกรรมทางวิชาการ สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่

2. ระบบศูนย์ข้อมูลเลือกตั้งผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น และทะเบียนท้องถิ่นเป็นระบบฐานข้อมูล นายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผลการเลือกตั้งการพ้นจากตำแหน่งในกรณีต่าง ๆ

3. ระบบบันทึกบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-LAAS) ระบบ e-LAAS เป็นระบบสำหรับการปฏิบัติงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติงานการรับ-จ่ายที่เกิดขึ้นจริงประจำวันเพื่อแสดงสถานะการเงินที่แท้จริงของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. โปรแกรมแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สิน (LTAX 3000) เป็นโปรแกรมที่กรมฯ จัดทำขึ้นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ำไปใช้ในการจัด ท ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน และพัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. ระบบ E-Service : คำร้องออนไลน์บนเว็บไซต์ของเทศบาลตำบลสันทรายงาม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการเข้าใช้บริการ

การขับเคลื่อนบริการภาครัฐยกระดับบริการประชาชนมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ปัจจุบัน ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการ พัฒนาแพลตฟอร์มในการให้บริการประชาชน (Local Service) ในระบบการอนุญาต การชำระค่าธรรมเนียม และการชำระภาษี ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการบริหารงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) แพลตฟอร์ม ‘Local Service’ จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการลดภาระ ค่าใช้จ่าย สามารถเข้าถึงการให้บริการของรัฐในยุค New Normal ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เท่าเทียม และทั่วถึง เป็นการลดขั้นตอนการติดต่อที่ไม่จำเป็น ทั้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพ ในการ ให้บริการของรัฐให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของประชาชนมากยิ่งขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

จากนโยบายของรัฐบาล ที่มีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐและรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยในการปฏิบัติงานและบริหารงาน

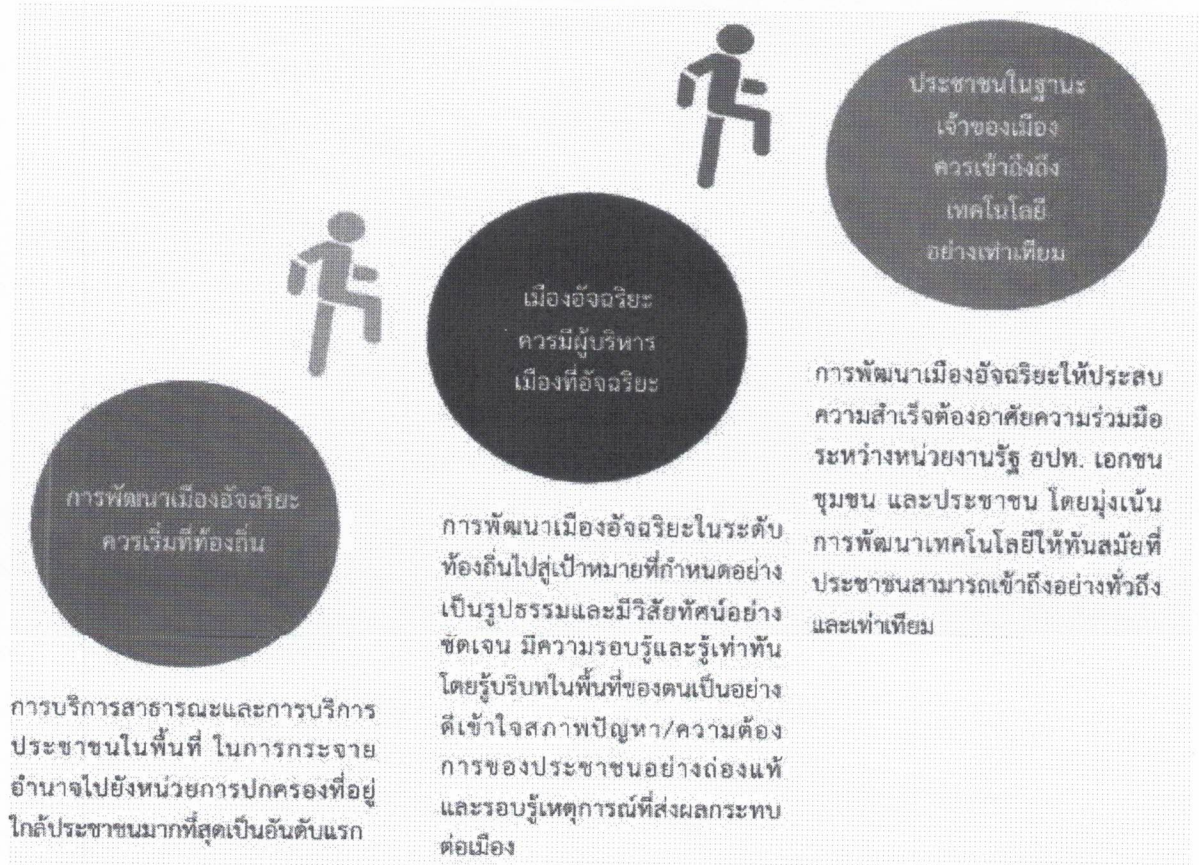
รวมทั้ง การกระจาย ข้อมูลข่าวสารไปสู่ประชาชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานตามภารกิจ เกิดบูรณาการ และเอกภาพ ในระบบข้อมูลลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ อันจะสนับสนุนบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น

การพัฒนาเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อีกทั้งการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในบางมิติยังคงมีระดับความพร้อมในการพัฒนาที่ค่อนข้างต่ำ หากแต่การพัฒนาเมืองได้กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญอย่างมาก เพราะการอาศัยอยู่ในเมืองต่อไปในอนาคต เราอาจจะต้องเผชิญกับสถานการณ์วิกฤติอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นโรคระบาดภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมถึงสถานการณ์ระเบิดคนเมือง อันส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย

ดังนั้นแล้วการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ หรือ Smart City จึงเป็นทางออกสำหรับทุกภาคส่วน ในสังคมที่จะต้องมาร่วมกันคิดและหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้จริง ตลอดจนการจุดประกายให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเกิดทางออกในการพัฒนาเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ โดยการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่ระดับพื้นที่ที่สนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น การวางระบบเทคโนโลยี จัดทำมาตรฐานให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และเครือข่ายภาคประชาสังคมในพื้นที่ร่วมกันกำหนดทิศทาง และแนวทาง การพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่สอดคล้อง เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ของตน หรือใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งซึ่งจะนำไปสู่การตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

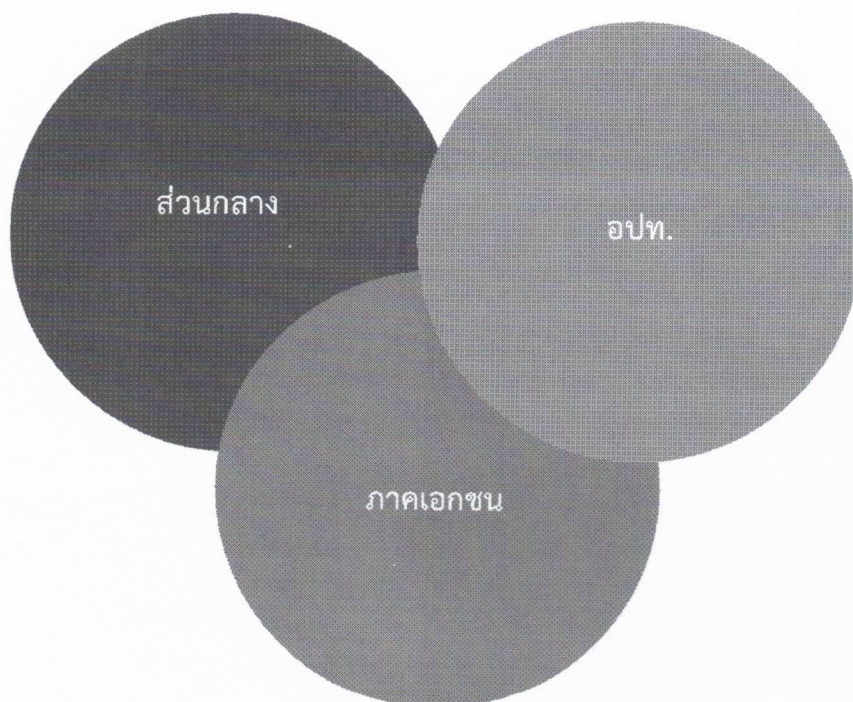
องค์ประกอบการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของ อปท.

แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะแบบบูรณาการ

การกำหนดมาตรฐานกระบวนการวาง
โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่เชื่อมโยงใน
หน่วยงานระดับนานาชาติและประเทศ

เจ้าภาพหลักในการนำไปพัฒนาเมืองและ
บริหารจัดการแผนการดำเนินงาน
ประสานงาน ลงทุนและบริหารโครงการ

ดำเนินการรูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน PPP Model หรือ
ภาคเอกชนลงทุน ทั้งหมด ให้คำปรึกษา และร่วมกำหนดมาตรฐานการดำเนินงาน

จากการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะนำอยู่ (Smart City) ดังกล่าว ยังคงเดินหน้าในการ
ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
มุ่งสร้าง ท้องถิ่นไทยให้เข้มแข็ง โปร่งใส ก้าวสู่ประเทศไทย 4.0 โดยการพัฒนาการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัย มีขีดสมรรถนะสูง พัฒนาบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ สามารถ
นำ นวัตกรรมมาใช้และพัฒนากระบวนการข้อมูลสารสนเทศในการบริหารราชการ เพื่อพัฒนาให้ผู้บริหารของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีองค์ความรู้ใหม่ ๆ มีทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลที่
จำเป็น สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงกระบวนการบริหารจัดการองค์กร เพื่อขับเคลื่อนประเทศไปสู่ประเทศ
ไทย 4.0 ได้ตามเป้าหมาย และมุ่งหวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำองค์ความรู้ในเรื่องการพัฒนาเมือง
อัจฉริยะมาปรับปรุง และประยุกต์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ตลอดจนการให้บริการ
ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วน
เพื่อประโยชน์ สูงสุดต่อท้องถิ่น ประชาชนและประเทศชาติ

ข้อมูลจาก : กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
กลุ่มงานวิชาการและวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น